

Жан Кальвін

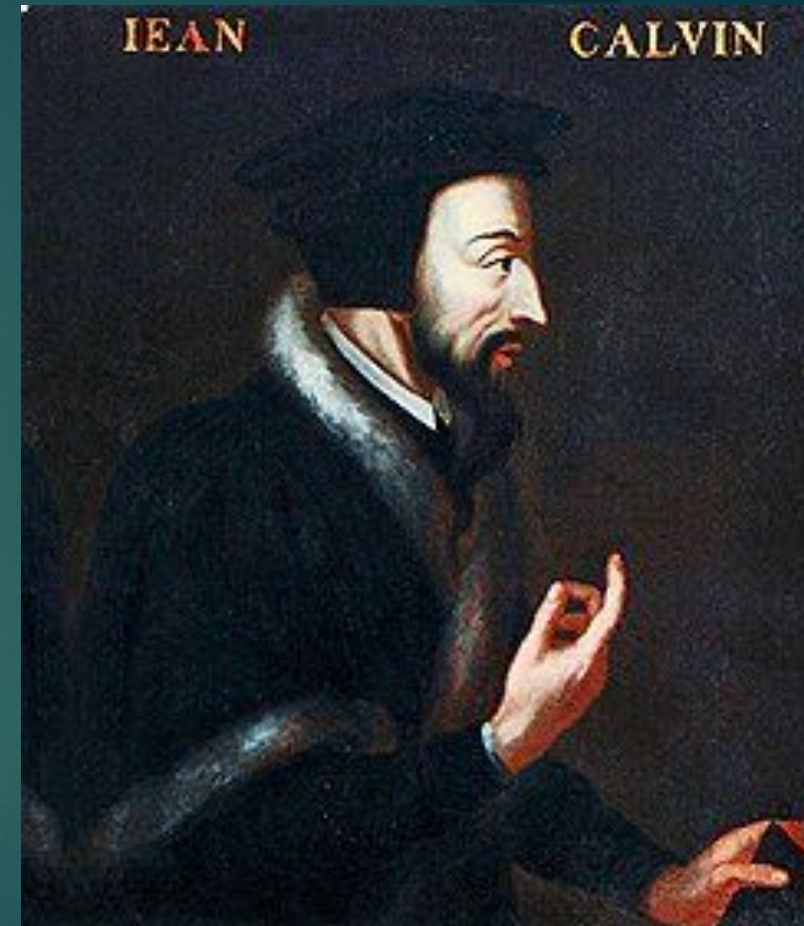

Роботу підготувала
Учениця 8-Б класу
Спеціалізованої школи № 211
Маланчук Ольги

Біографія

Жан Кальвін народився 10 липня 1509 року в місті Нуайон у французькій провінції Пікардія. У віці 14 років навчався в Паризькому університеті гуманітарним наукам і праву. У 1525 р. батько відправив його навчатися на юриста в університет Орлеана. У 1529—1530 роках навчався в університеті міста Бурж у юриста та гуманіста Андреа Альчато, що істотно вплинуло на світогляд Жана Кальвіна. 1532 року здобув в Орлеані докторський ступінь. Результатом його інтересу до класичної філології і взагалі гуманітарних наук став коментар до трактату Сенеки «Про милосердя» (*De clementia*), опублікований у 1532.

1 листопада 1533 друг Кальвіна Ніколас Коп, обраний ректором Паризького університету, виголосив реформістську промову, яка була сприйнята в університеті як єретична. Ніколас Коп змушений був утікати з Парижа до швейцарського міста Базеля. Жана Кальвіна звинуватили в допомозі, тож йому теж довелося утікати з Парижа і жити у Франції під чужим ім'ям. У жовтні 1534 Кальвін покинув Францію. У січні 1535 Кальвін добрався до Базеля, приєднавшись до Ніколаса Копа.

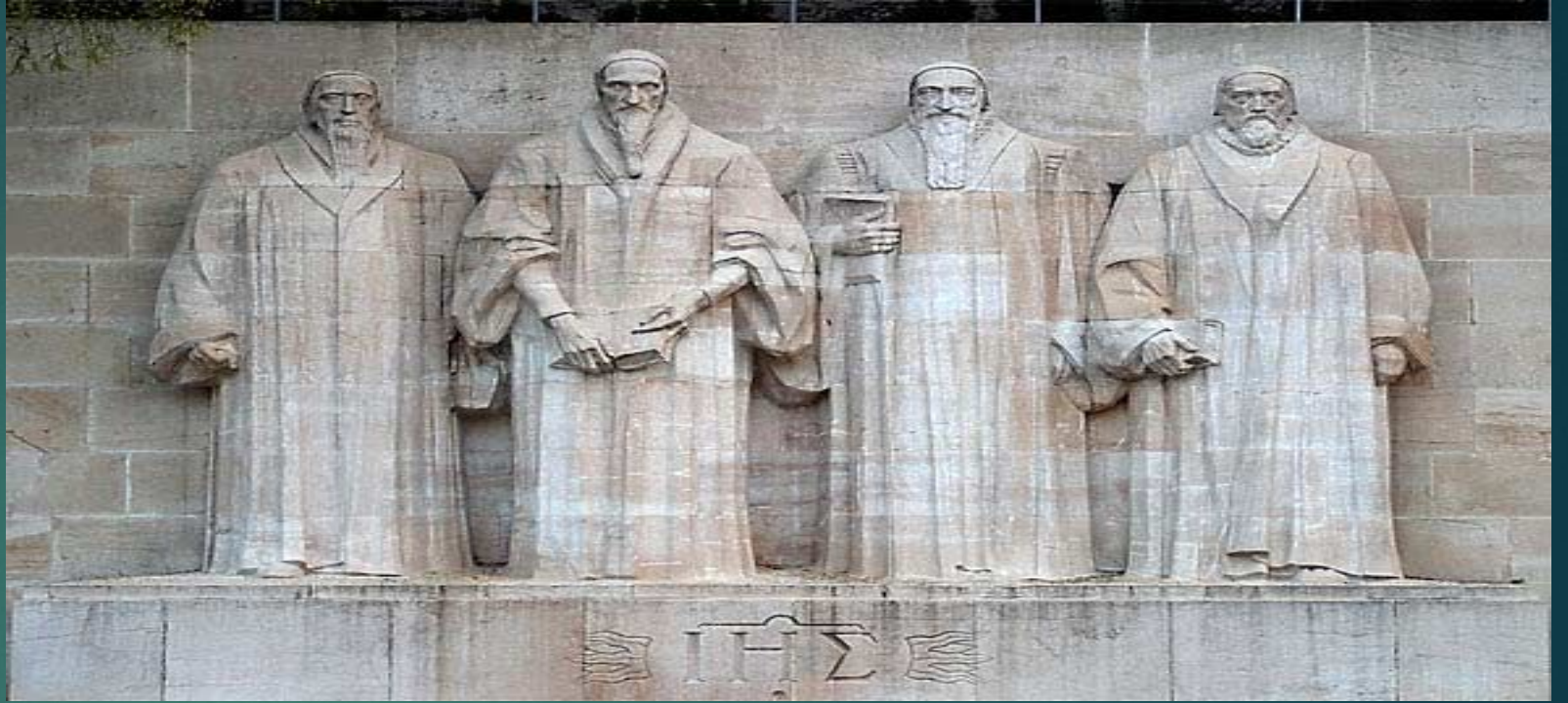

Опублікувавши у Базелі «Institutio Christianae religionis», Кальвін поїхав до Італії, де недовго працював секретарем феррарської герцогині Ренати (Рене), дочки короля Людовика XII.

У червні 1536 Кальвін покинув Феррару, заїжджав до Парижа, звідки відправився до Страсбурга. У зв'язку з військовими діями там, він мусив їхати через Женеву. У Женеві Кальвін зустрівся із відомим реформатором Вільгельмом (Гійомом) Фарелем (фр. Guillaume Farel), який умовив Кальвіна поселитися в Женеві та допомагати у справах реформістської церкви. Кальвін читав лекції, 1537 р. був вибраний пастором. У 1538 році вимушений був покинути Женеву, де до влади прийшли його противники. З 1538 по 1541 служив священником у Страсбурзі. У 1541 женеvський магістрат попросив Кальвіна повернутися в місто. Кальвін приїхав до Женеви, де залишався до самої смерті. Реформаторські ідеї Кальвіна не лише набули неабиякого поширення в Швейцарії, але незабаром стали популярні й в багатьох інших країнах.

Хоча Кальвін ніколи не мав світської влади, за часи його життя в Женеві в місті поступово встановився режим, що нагадував теократичну диктатуру. Проте організація кальвіністської церкви зберегла порівняно демократичний характер.

Помер Жан Кальвін 27 травня 1564 року в Женеві.

Державна влада

Жан Кальвін владу в державі вважав божественною. Засуджуючи феодално-монархічні кола за насильства, сваволю, беззаконня, пророкував їм Божу кару.

Кальвін вважав, що церква і світська влада в певному сенсі мають бути незалежні. Але і держава — встановлення Бога. Тому світські посади повинні походити не від міської громади, а божеською постановою. А це означає, що держава зобов'язана забезпечити дотримання волі божої, торжество істинної релігії. Таким чином, держава розуміється Кальвіном як виконавчий орган церкви. Світська влада, за Кальвіном, підпорядкована владі духовній.

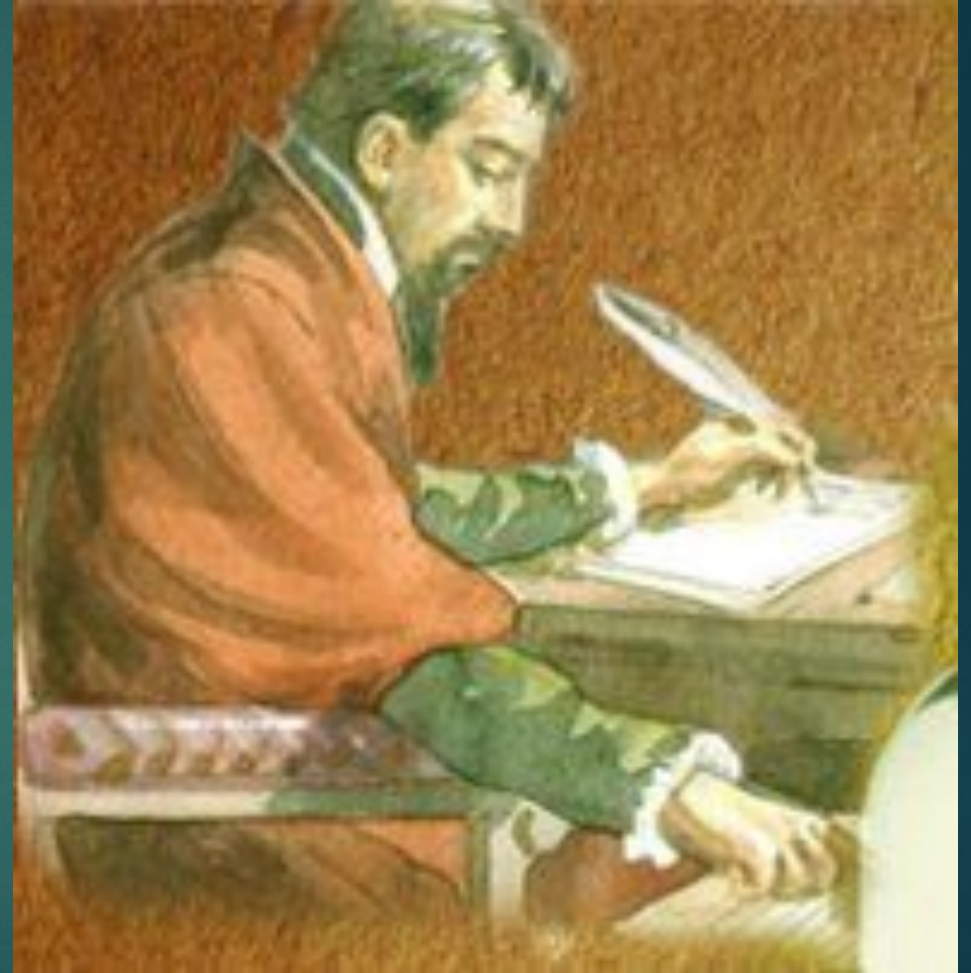

Символ (знак) кальвіністів

Цікаві факти

Рішенням Ж.Кальвіна було страчено 7-річного хлопчика за те, що ударив свою матір. Тих мешканців Женеви, які не бажали коритися новим порядкам, позбавляли громадянських прав, виганяли з міста, навіть страчували. Всіх приголомшила доля іспанського лікаря-католика Мігеля Сервета (*1511–†1553). За виступи проти католицької церкви його переслідувала інквізиція, він сподівався знайти порятунок у Женеві. Проте Кальвіна не влаштовували погляди М.Сервета, звичка брати все під сумнів. «Женевський папа» звинуватив М.Сервета в єресі, присудив до спалення на вогнищі (за даними дослідника Алістера Мак Грата вирок був винесений магістратом (радою) Женеви по тодішніх законах для єретиків. Кальвін дав висновок теологічним поглядам Сервета, який став підставою у звинуваченні у єресі та відповідному покаранні за це) .

Преображене місто

Кальвін змінив Женеву. Шотландський реформатор Джон Нокс говорив: «Це найдосконаліша школа Христа, яка тільки існувала на землі з апостольських часів. Вважаю, що і в інших місцях Христа істинно проповідували, але такої щирої реформованої віри я не бачив ні в якому іншому місці». Це було результатом суворої дисципліни, введеної Кальвіном. Тим же, кому ця дисципліна не подобалася, Кальвін радив «побудувати таке місто, в якому вони хотіли б жити, так як вони не хочуть жити тут під владою Христа».

Протягом 25 років свого другого перебування в Женеві Кальвін проповідував принаймні 5 разів на тиждень. Тримавши в руках тільки Біблію, він за один рік виголосив 286 проповідей і 186 богословських лекцій. З 1549 його проповіді записувалися стенографістами.

Жан Кальвін став першим реформатором, який розглядав спасіння як дію Духа Святого. «Не може бути істинної віри, якщо вона не запечатана в наших серцях Духом Святим», – проголошував він. – «Слово Боже не отримає повноти віри в серцях людей, якщо воно не буде підтверджено внутрішнім свідченням Святого Духа».

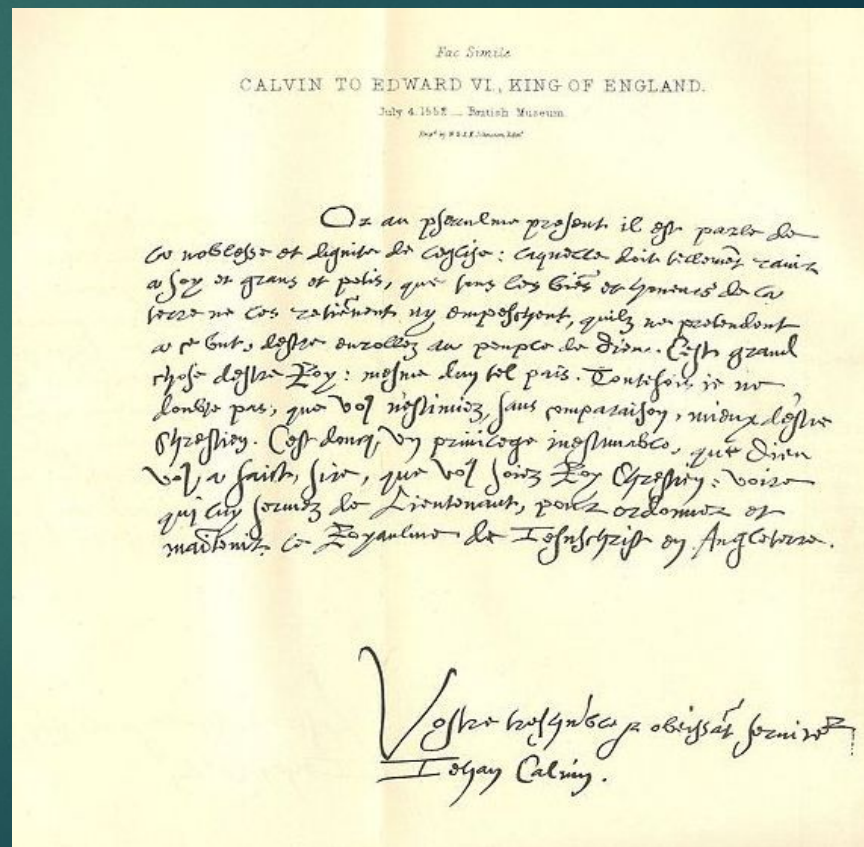
Кальвін є одним з найбільш плідних письменників в історії Церкви. Його творчість була б непосильною працею для двох інших менш працездатних людей. Незважаючи на часті хвороби, він написав безліч полемічних трактатів, а також коментарі до більшості книг Біблії.

Турбота про всі церкви

Кальвін багато переживав за свою Батьківщину – Францію, і багато біженців, які приїжджали до Женеви, поверталися назад, щоб стати пасторами зростаючого числа французьких протестантських церков. Для їх підготовки Кальвін заснував Академію. У цей час з Женеви постійно направляються місіонери, не тільки у Францію, але і в Голландію, Німеччину, Англію, і навіть Бразилію.

Відчуваючи відповідальність за поширення Слова Божого, Кальвін листувався чи не з усіма протестантами свого часу. Його кореспонденція становить 11 томів, а список його респондентів виглядає як довідник «Хто є хто» в реформаторській Європі.

У 1557 році в зверненні до шляхти держави Ягайловичів, які сповідували чисте євангельське вчення, Кальвін закликав до об'єднання представників різних деномінацій, тому що, незважаючи на відмінності, їх віровчення мають внутрішню єдність: «Ви ж самі знаєте, що сила церкви полягає не тільки в єдності віросповідання, а й у братській злагоді, особливо в часи, коли ворог всіма силами прагне знищити церкву».

Заповіт реформатора

Помер Жан Кальвін 27 травня 1564 року. Незадовго перед смертю він зібрав пасторів Женеві і сказав їм: «Мав я безліч недосконалостей, які ви зносили терпляче. Прошу вас, вибачте мене. А коли що помітили в мені добре, то прийміть і наслідуйте... Завжди я робив те, що, як мені здавалося, вимагала слава Божа».

Особливу увагу у своїх останніх словах реформатор звернув на цілісність євангельської звістки, за яку він боровся все своє життя. «Дивіться не тільки на ваші обов'язки щодо церкви, а й на ваші обов'язки щодо суспільства», – звертався він до пасторів, які зібралися біля його ліжка. У відповідності з волею реформатора, він був похований «звичайним чином», тобто без церемоній, пам'ятника і навіть написа на могилі, і тому сьогодні ніхто не знає, де могила Жана Кальвіна.

Спадщина Кальвіна

Жан Кальвін увійшов в історію християнства як вірний свідок Христа, який з новою силою дав Церкві:

- розуміння всемогутності і слави Божої;
- розуміння дії Святого Духа;
- необхідність пошуку та виконання волі Божої для всіх сфер життя особистості і суспільства;
- важливість виконання кожним християнином свого покликання, яке охоплює як релігійне, так і професійне і суспільне життя;
- приклад авторитетного ставлення церкви до цивільної влади.

Спадщина Жана Кальвіна була надзвичайно актуальною у XVI столітті, не менш актуальна вона і сьогодні. Приклад вдумливого теолога, що став пастором і дав приклад перетворення, реформування суспільства на основі Слова Божого, критично необхідний християнам XXI століття.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ :

Вікіпедія

https://uk.wikipedia.org/wiki/%D0%96%D0%B0%D0%BD_%D0%9A%D0%B0%D0%BB%D1%8C%D0%B2%D1%96%D0%BD

сайт:

<http://www.forumeast.eu/ua/sektsii/tserkov-i-grazhdanskoe-obshchestvo/zhan-kalvin-propovednik-bozhej-slavy>

ДЯКУЮ ЗА УВАГУ !!!

